

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema II.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA II. VET. TEST.

Neque vero hic accusandus Deus, quia in e puni-
tant ingressorem.

Nec iniquus Deus, quod posteros Adami subicit
morti: quia ejusdē ingenii cū ipso sunt omnes homines.

Neque maledicendum Adamo, sed benedicendum
Christo, qui restituit vitam, &c.

FINIS.

THEMA II.

Gen. 3. v. 19.

*In sudore vultus tui vesceris pane tuo, donec reuertaris
in terram, de qua sumus es: quia puluis es, & in puluerem
reuertere is.*

DISPOSITIO.

Cum Adamus, ex limo terræ formatus, & in animam
viventem factus omni felicitate cumularus, atque in Pa-
radisum voluptatis collocatus esset, mandatum accepit à
Domino ut abstineret àb arbore scientiæ boni & mali.
De cæteris vescatur liberrime. Atque insuper cum adhuc
in statu integritatis & libertatis esset Adamus, sic inter
Deum & ipsum convenit, ut quacunque die comederet
de arbore vetita, morte moreretur. Sicut Gen. 2. v. 17. le-
gitur.

Nec contradixit Adamus nec coactus quicquam fecit
Quia veto pactum illud violavit postea, his iam verbis
denunciatur ipsi mors, uti inter ipsos convenerat. Sunt
enim hæc verba prælecta, pars sententiæ illius capitalis,
post peccatum lata contra Adamum, in Paradiso. Duo
autem continentur in his verbis,

1. Pœna, qua puniendus Adamus in hac vita.

2. Pœna peccati post hanc vitam.

Videamus utrumque.

I. Pars.

Inter cæteras maledictiones quas Adamus sua inobe-

A 3

dicen-

dientia sibi accersuit, hæc est quoque vna, quæ non ad tempus tantum, sed omni vitæ tempore durare debet; quod scilicet cum sudore vultus laborandum est homini

1. Vbi quidem notandum est, non ipsum laborem peccatum esse peccati (cum labor etiam in Paradiso fuerit mandatus Adamo, vt scilicet hortum coleret,) sed sudorem & molestiam laboris, peccati esse peccatum. Si enim non peccasset homo labor non fuisset molestus cum sudore coniunctus, sed suavis & leuis atque iucundissimus.

2. Deinde notandum quod sudor vultus non tantum pertineat ad eos, qui duro manu labore coguntur quaerere victum: sed ad omnes eos, qui vescuntur pane, hoc est ad omnes homines. Omnibus enim occupatio illa magna est, de qua Syr. 40 v. 1. Et quod optimum est in vita, labor est & dolor. Psalm. 90.

3. Et hæc quidem molestia durare debet in tota vita, vsque dum homo reuertatur & recondatur in terram. Et quam diu pane vescitur: hoc est, quamdiu vixerit, durat illa.

Loc vs. Vidimus hinc, charissimi, vnde tanta molestia, in omni vocationum genere: vt vita hominis perpetua sit militia, & dies mercenarii. Iob. 7. v. 1. Non certe à Dei creatione, sed à peccato illud est, quod nobis hunc exprimit sudorem vultus.

1. Hæc consideratio faciet, vt, quoties sudorem & molestiam, vel defatigationem, &c. sentis, toties etiam cogites de peccato: vt vitare illud discas. Thren. 3. v. 39.

2. Interim tamen laboriosa opera non oderis, vt Syr. 7. v. 16. habet, quia propter peccatum Deus iusto iudicio hanc peccatum imposuit.

3. Quin potius gratias age Deo; quod propter Christum benedicere vult labori tuo. Psalm. 128 Bene tibi erit.

4. Et cogitent omnes, nunquam indulgendum ocio, quod est Satanæ puluinar. Ideoque Deus requirit sudorem & laborem 2. Thess. 3. v. 10.

5. Vesceris autem pane tuo: id est, viues de his, quæ tuo

tuo labore parata sunt, non ex fraudibus & imposturis, & male partis Hoc enim Paulus vetat 1. Theff. 4. v. 6 Pl. 37. Nehre dich redlich.

6. Et quando licebit tibi vesci pane tuo, non desperabis, non murmurabis, non impatienter feres laborem. Quia præter panem, ex hoc Dei pacto, tibi nihil debetur. 1. Tim. 6. v. 8. Syr. 29. v. 28.

Magnum autem hinc peti debet solatium, quod hic sudor non est futurus perpetuus, sed durat eo usque donec in terram reuertaris.

II. Pars.

Vidimus quid faciendum & ferendum homini, quoad vivit Nunc quid post hanc vitam fiat, dicendum. Revertaris in terram & in pulverem. Post multos exantlatos labores in nihilum es redigendus. Idque propter peccatum: cum alioquin ex beatissima vita in statum feliciterem fuis transferendus. Neque est, quod conqueratur Adamus propterea male secum agi, qui ex pulvere factus, in pulverem redigendus est, sua culpa, non Dei Creatoris, qui ipsum grauissime præmonuit, ne peccaret.

Locvs. Est hic sane miseranda & nullis non lachrymis deploranda calamitas, quod homo ad vitam æternam. Sap. 2 v. 23. manu Dei omnipotenti creatus, tam tristi sine corrumpitur & computrescit in pulvere terræ: & sicut vestimentum à tinea consumptum abiicitur. Iob. 13. v. 28. vermibus esca futurus. Vide Iob. 17. vers. 14. Et Esa. 14. v. 11. Sicque eadem fortuna bestiarum & hominis hæc in parte Psal. 49. v. 13.

1. De hæc miseria quoties cogitamus, inquiramus causam ob quam sic pereundum. Illa est peccatum & ira Dei. Ponit enim illud ante oculos suos Pl. 90. v. 8. & ideo deficiamus ab ira eius. Ibid. v. 7. & 9.

2. Nec est quod conqueramur, fieri nobis iniuria. Quia sic redimus ad principium. Terra enim fuimus.

3. Nec sumus nos sine culpa. Quia in Adam omnes peccauimus Rom. 5. v. 12.

A 4

4. Non

4. Non itaq; maledicamus aut indignemur Adamo, sed potius Diabolo. Erilli aduersetur perpetuo. Indignemur nostris peccatis. Thren. 3 v. 39.

5. Christo autem liberatori & redemptori agamus gratias, quod is deuicta morte credentibus vitam restituit. Qsc. 13 v. 14.

Et quod mortem æternam in temporalem mutauit: atque ex illo puluere terræ, dulcem fecit quietem in quo corpora beatorum tanquam in cubilibus suauiter dormiunt. Esa. 56. in fine. Apocal. 14 v. 13. Dan. 12. v. 2.

6. Maxime verò, quod ex terra nos est suscitaturus suo tempore. Granum. 1. Cor. 15. Dan. 12. v. 2. ¶

7. Interim tamen quia in puluere sumus redigendi, non superbiamus; Cum res vilissima simus. *Sollen hundert sich benecken* / Syr. 10. v. Terra & cinis Ge. 18. v. 17.

Veteres dixerunt *Quis sis, quis fueris, quis eris, semper mediteris.*

FINIS.

THEMA III.

Ex Genes. 5.

Et mortuus est.

Dispositionem huius Thematis vide supra, Classe II, Num. 1. Sequitur ergo

THEMA IV.

Genes. 5. v. 24.

De Translatione Henochi in Cælum, &c.

DISPOSITIO.

Historia hæc breuis, sed admiranda est, virum nobis describit mirabilem, de quo Syr. 49 v. 16. Nemo in terris similis Henoch, qui de terra sublatus est: scilicet in cælū tranlatus, à Deo, mirando & nobis incognito modo. Alioquin & Elias in cælū viuus translatus est, sed quomodo